

Forordningens Forbud mod Anonymitet, trods alle hans Bestræbelser i denne Retning, dog endnu bestandigt ikke er bleven hævet, saa at altsaa, dersom vi komme tilbage, først til den provisoriske Forordning og saa efter dens Anvisning til den oprindelige Anordning af 1799, endnu bestandig dette Forbud ikke vil være hævet, men vil kunne sættes i Kraft, naar Stemningen og Forholdene maatte vorde saaledes, at det kunde lade sig gjøre, og naar Domstolene forandrede deres Ansvær i saa Henseende. Det er blevet bemærket af den ærede 4de Landsstingsmand for Kjøbenhavn, at han ikke antog, at § 6, som angaaer Justitsministerens Kald til at lægge Beslag paa et Skrift i visse Tilfælde, burde, saaledes som af Udvalget er bleven foreslaaet, udgaae. Og det er derhos til særdeles Veiledning for mig, med den Klarhed, der karakteriserer det ærede Medlems Foredrag, blevet udviklet, at det i Grunden vilde være illusorisk, idetmindste i en vis Maade ikkun vilde være en Skuffelse, naar man meente, at Beslag paa Skrifter jo dog, om ogsaa den Paragraph udgaaer, alligevel maatte kunne finde Sted, nemlig efter en Retsskjendelse i den enkelte Jurisdiction. Jeg har alt tidligere ganske rigtig forstaaet Sagen saaledes, som den nu ogsaa af ham er udviklet, at i saa Fald vil Beslaget blive illusorisk, fordi det i Henseende til Rummet ikkun vil strække sig til en lille Kreds, i alt Fald ikke langt nok, og med Hensyn til Tiden vil behøve saa megen Tid til at vedtages og at naae omkring, at det næsten ganske vil tabe sin Betydning. Dette har netop ogsaa været min Mening. Idet jeg var enig med Udvalget i, at § 6 skulde udgaae, saa forstod jeg meget vel, at det, naar den var borte, ikke let vilde skee, at noget Beslag kunde finde Sted endog blot i det enkelte nærmest vedkommende District. Men det er netop derfor, at jeg er gaaet ind derpaa. Og jeg har ikke følt Kald til at fremhæve denne Side af Sagen, at, hvis Noget vilde truiste sig med, at Beslag ogsaa uden § 6 vilde kunne finde Sted i enkelte Tilfælde, saa var det kun en daarlig Trost. Thi det er netop overensstemmende med mit Ønske, fordi jeg nemlig begjærer og attraaer at faae den Uting bort, som hedder Beslag paa et Skrift,

og det ikke blot, fordi jeg holder for, at dette er den strenge Conseqvent af Grundlovens Ottringer i denne Henseende, men ogsaa fordi, som det er blevet udviklet af det ærede Medlem, der nylig satte sig (Schouw), Erfaringen viser, at forbuden Frugt smager bedst, saa, naar der er lagt Beslag paa et Skrift, der nok sørges for, at de maaskee 10 Exemplarer, der blive tilbage og undgaae Beslaget, blive læste saa grundig og med en saadan Interesse og Virkning, at de virke snarere som en begejstret Tale end som død Skrift.

Jeg har saaledes udtalt mig med Hensyn til de Punkter, hvori jeg troer, at jeg, — nærmest i Overensstemmelse med den Bevægelse og Stemning, der hænger sammen med Grundlovens Givelse og dens Bestaaen i Danmark, — maatte nære en modsat Mening af den, som tvende ærede Talere i denne Sag have udtalt. Det gjør mig ondt, at jeg paa den anden Side føler mig opfordret og forpligtet til ogsaa at ytre mig mod Adskilligt af, hvad der er kommen frem fra den Side i denne Forsamling, med hvilken jeg ellers efter mit Skjøn nærmest troer at være enig. Jeg mener, at vi vistnok alle her ere oprigtige Venner af Grundloven og ønske, at den, ved organiske, gennemgribende og Forholdene gennemtrængende Love, saasnart som muligt, skal sættes i Kraft. Men derfor kan der nok være 2 Meninger om, hvor hastigt og i hvilket Omfang denne Sag skal gaae for sig. Nogle kunne antage, at det har mere Hast, eller at Omformelsen strækker sig til flere Punkter end Andre, eller antage, at de Misbrug, som man maa søge at faae affskaffede, etc. større og flere, end Andre mene. Jeg for min Person skjønner ikke rettere, end at det har temmelig Hast, og at Tallet er temmelig stort paa de Misbrug, som maa bortskrives, og som hænge sammen med den ældre Tingenes Orden her i Landet. Men fordi jeg heri troer at være temmelig enig med en bestemt Side her i Salen og i Landet, derfor er jeg dog efter min Overbeviisning forpligtet til at ytre mig mod, hvad der fra forskjellige Medlemmer af den ærede Forsamling, med hvem jeg forresten turde dele politiske Ansvar, er fremkommet ved denne